

Sygn. akt X K 1001/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Łukasz Mrozek

Protokolant: Janina Kozłowska

Bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu dnia 18.06.2014 roku sprawy **M. Z. (1)**, urodzonego (...) w W., syna R. i B. z d. G.

oskarżonego o to, że

W okresie czasu od czerwca 2013 roku do dnia 18 września 2013 roku w W. przy ul. (...) dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) oraz laptopa marki A. (...), o łącznej wartości strat 4.000 zł, czym działał na szkodę M. L. (1), przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka:

I. uniewinnia oskarżonego **M. Z. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 1001/13

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. (1) i M. Z. (1) od końca maja 2013 roku do końca lipca 2013 roku byli parą. W związku ze zbliżającymi się urodzinami M. Z. (1), M. L. (1) zapytała się partnera, co by chciał dostać od niej jako prezent. M. Z. (1) zaproponował, aby w ramach urodzinowego prezentu M. L. (1) kupiła mu telefon komórkowy marki S. (...). M. Z. (1) wytłumaczył partnerce, iż on nie może kupić telefonu na siebie gdyż jest zadłużony na Liście Dłużników (k. 4v). Jednocześnie mężczyzna zobowiązał się do uiszczania rachunków telefonicznych w wysokości 180 złotych miesięcznie przez okres dwóch lat. M. L. (1) przystała na propozycję M. Z.. Wspólnie udali się do salonu firmy (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) w W., gdzie doszło do zawarcia umowy. Po podpisaniu umowy M. L. (1) niezwłocznie przekazała prezent w postaci telefonu Samsung G. (...) M. Z. (1).

Następnie M. Z. (1) poprosił M. L., aby jako dodatkowy prezent kupiła mu laptopa marki A. (...). M. L. (1) zgodziła się na powyższe. W dniu 3 lipca 2013 roku udała się do salonu sieci telekomunikacyjnej (...) przy ulicy (...), gdzie doszło do zawarcia umowy, zgodnie z którą M. L. (1) otrzymała powyższego laptopa w ramach abonamentu ustalonego na kwotę 117 złotych miesięcznie przez okres dwóch lat.

W dniu 24 lipca 2013 roku M. L. (1) zażądała od M. Z. (1), aby ten dokonał cesji umów na zakupione przez nią telefon oraz laptop. Od tej pory M. Z. (1) zaniechał kontaktu z M. L. (1).

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony **M. Z. (1)** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 35, k. 55). Wyjaśnił, iż od końca maja 2013 roku był w parze z M. L. (1). W lipcu obchodził urodziny, w związku z tą okazją M. L. (1) chciała kupić mu prezent. Uzgodnili wspólnie, iż partnerka kupi mu telefon i komputer, natomiast on będzie dokładał się do rachunków. W celu zakupu komputera i telefonu udał się z M. L. (2) do salonu (...) w Centrum Handlowym (...) oraz do salonu (...) przy ulicy (...). M. Z. (1) stwierdził, iż zapłacił pierwszy rachunek za telefon oraz laptopa. W sierpniu rozstał się z M. L. (1). Po rozstaniu M. L. (1) poprosiła go o zwrot telefonu oraz laptopa i dokonanie cesji. Stwierdził, iż nie zgadzał się na cesję, wówczas M. L. (1) nakazała mu zwrot telefonu i laptopa. Wyjaśnił, iż w związku z dużą ilością pracy nie mógł dostarczyć M. L. (1) rzeczy. Wówczas M. L. (1) oświadczyła mu, że sprawą zajmie się policja i odbierze rzeczy. Stwierdził, iż telefon oraz laptopa zastawił u znajomego ponieważ potrzebował pieniędzy. Dodał, iż ueziera pieniądze, odbierze telefon i laptopa i odda je M. L. (1). Na koniec oskarżony stwierdził, iż jego zamiarem nie było przywłaszczenie telefonu oraz laptopa.

Przesłuchany na rozprawie M. Z. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 85). Wyjaśnił, iż nie odzyskał sprzętu i nie przekazał żadnych pieniędzy pokrzywdzonej. Potwierdził, iż umawiał się z pokrzywdzoną, że będzie płacił rachunki za telefon oraz laptopa. Stwierdził, iż telefon i laptop był prezentem od pokrzywdzonej. Wyjaśnił, iż nie wie dlaczego nie chciał zrobić cesji. W momencie, w którym pokrzywdzona poprosiła go o zwrot sprzętu to był on już zastawiony i nie miał fizycznej możliwości jego zwrotu.

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia M. Z. (1). Oskarżony na etapie całego postępowania wyjaśniał w sposób spójny, konsekwentnie przyznając, iż telefon oraz laptopa dostał od M. L. (1) na prezent urodzinowy. Wyjaśnienia oskarżonego w zasadniczy sposób korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej M. L. (1) oraz znajdują oparcie w całokształcie materiału dowodowego zebranego w sprawie. Tym samym Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Na wiarygodność zasługują także zeznania **M. L. (1)**. Pokrzywdzona w sposób szczegółowy opisała przebieg znajomości z M. Z. (3). M. L. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym (k. 4v) jak i przed Sądem (k. 87) przyznała, iż przedmiotowy telefon oraz laptop były prezentem dla M. Z. (3) na zbliżające się urodziny.

Przywłaszczenie powierzonej rzeczy ruchomej jest kwalifikowanym typem przywłaszczenia, tzw. sprzeniewierzeniem, bowiem oprócz samego przywłaszczenia rzeczy będącej przedmiotem cudzej własności, następuje tu nadużycie zaufania okazanego sprawcy. Stąd też kodeks karny przewiduje surowszą odpowiedzialność z art. 284 § 2 k.k., aniżeli z art. 284 § 1 k.k. Rzeczą powierzoną jest rzecz, którą sprawca otrzymał od właściciela lub posiadacza nie na własność albo wyłączne posiadanie, ale w konkretnym celu, np. przechowania, użytkowania, dokonania z nią określonej czynności. Przekazanie rzeczy jest wyrazem zaufania do osoby, której rzecz została przekazana.

Zgodnie z tezą przyjętą w piśmiennictwie, sprawca musi obejmować świadomością wszystkie znamiona typu czynu zabronionego przewidzianego w art. 284 § 2 k.k., w tym także fakt, że rzecz została mu powierzona. Świadomość powierzenia sprawcy rzeczy w określonym celu, na przykład do używania, przechowania itp., w tym w szczególności świadomość, że rzecz nie została przekazana sprawcy do swobodnego dysponowania, stanowi element kwalifikujący przywłaszczenie. Powierzenie rzeczy ruchomej polega na przekazaniu władztwa nad rzeczą sprawcy, z zastrzeżeniem jej zwrotu właścicielowi lub osobie posiadającej inne prawo do rzeczy. Powierzenie oznacza więc przeniesienie władztwa nad rzeczą z uprawnionego na sprawcę bez prawa rozporządzania nią jak swoją własnością. Nie stanowi przedmiotu sprzeniewierzenia rzecz ruchoma, która została powierzona sprawcy w okolicznościach wskazujących na przeniesienie własności tej rzeczy na sprawcę.

Po analizie zgodnych wyjaśnień M. Z. (3) oraz zeznań M. L. (1), nie ulega wątpliwości, iż telefon oraz laptop zostały przekazane oskarżonemu w ramach prezentu urodzinowego. Zatem z okoliczności towarzyszących powierzeniu przez M. L. (1) telefonu oraz laptopa M. Z. (3) nie wynika, aby rzeczy te przekazane zostały jedynie czasowo bez prawa do dysponowania nimi, w tym w szczególności prawa do rozporządzania rzeczami jak własnymi.

Prezentów urodzinowych nie daje się z zastrzeżeniem ich zwrotu. Co więcej, należy podkreślić że oskarżony uprzedził pokrzywdzoną jeszcze przed zakupem ww. przedmiotów, że on nie może podpisać umów gdyż jest zadłużony na Liście Dłużników (k. 4v). Tym samym stwierdzić należy, iż oskarżony swoim zachowaniem nie mógł wyczerpać i nie wyczerpał znamion czynu zabronionego przewidzianego w art. 284 § 2 kk. Przekazanie przez pokrzywdzoną oskarżonemu w formie prezentu przedmiotów opisanych w akcie oskarżenia stanowi akt darowizny, którą M. L. może odwołać (art. 898 § 1 i 2 k.c.). Jednakże powyższe stanowi przedmiot ewentualnego postępowania cywilnego, a nie karnego.

Sąd nie mógł również w żaden sposób objąć niniejszym postępowaniem problematyki cesji umów oraz niezapłaconych przez oskarżonego rachunków za użytkowanie telefonu i laptopa po ich zakupie, gdyż naraziłby się w ten sposób na zarzut wyjścia poza granice oskarżenia.

Wobec powyższego Sąd uniewinnił M. Z. (3) od popełnienia zarzucanego mu czynu, jednocześnie kosztami procesu obciążając Skarb Państwa.